

P-804 Ai auzit vreodată? (Baraba)

Costache Ioanid

Nicolae Moldoveanu

1. Ai a - u - zit vre - da - tă, pri - e - te - ne, de Mi - ne Pe când în lar - gul

lu - mii cu - tre - ie - rai se - meț? Pe când cu lănci și scu - turi co - hor - te - le stră -

i - ne Te că - u - tau să - ți cea - ră al vie - ții ta - le preț? Ai a - u - zit vre -

da - tă, pri - e - te - ne, de Mi - ne Când floa - rea vie - ții ta - le își scu - tu - ra po -

doa - ba? Ca să te scap de lan - țuri, de moar - te și ru - și - ne, Eu am mu - rit pe

cruc - ce, în lo - cul tău, Ba - ra - ba!

1 Ai auzit vreodată, prietene, de Mine
Pe când în largul lumii cutreierai semeț?
Pe când cu lănci și scuturi cohortele străine
Te căutau să-ți ceară al vieții tale preț?
Ai auzit vreodată, prietene, de Mine
Când floarea vieții tale își scutura podoaba?
Ca să te scap de lanțuri, de moarte și rușine,
Eu am murit pe cruce, în locul tău, Baraba!

2 Eu răsădisem pacea, tu semănai furtuna
Și pe-amândoi mulțimea ne-a pus pe un cântar;
Minciuna cea din umbră alese-atunci minciuna
Tâlharii cei cu vază cerură pe tâlhar.
Puteam să zbor din lume, sătul de-a ei urgie,
Și-atunci mulțimea oarbă te-ar fi cerut degeaba,
Dar m-am gândit la tine..Privind spre veșnicie,
Eu am murit pe cruce, în locul tău, Baraba!

3 Te chem și astăzi... Vino și vom străbate norii!
Te-am căutat cu lacrimi, prin spini și bolovani,
Dar vremea e târzie, mijesc pe dealuri zorii
Și ceru-ntreg te-așteaptă de două mii de ani!
De-ai ști ce neagră noapte și ce adânc fierbinte
Vor fi când suferința nu va cunoaște graba!...
Vei plânge-atunci amarnic și-ți vei aduce-aminte
Că am murit pe cruce în locul tău, Baraba!